

det for uafviseligt nødvendigt ikke at modtage deslige Tilbud, naar de vare under Minimum af den lovbestedte Bøde. Det er en Selvfølge, at, naar den Skyldige troer, at Dommeren er berettiget til at modtage et Tilbud, som er under Minimum, vil han aldrig undlade at gjøre et saadant Tilbud. Der opstaaer derved allerede den samme Pression for Vedkommende, som jeg før omtalte. Det vil for vedkommende Dommer i mange Tilfælde være yderst vanskeligt at modstaae en sliq. Pression, naar han troer, at han har en saadan Ret, og Følgen vil altsaa blive, at Tilbud om Bøder under Minimum ville blive modtagne. Med hvad er atter Følgen deraf? Hvad nytter det — jeg vil atter her see hen til Næringsloven, thi det er den, der har de fleste Multer med et Minimum og et Maximum —, hvad nytter det, at Næringsloven har sat en Straf af fra 5 Rd. indtil 10 Rd. eller fra 10 Rd. indtil 100 Rd. for første Gang begaaet Overtrædelse, det Dobbelt i Gjentagelsestilfælde, og saa fremdeles; hvad nytter det, at Lovgivningen bestemmer et Minimum, hvis det skulde være Meningen, at Dommeren skulde være berettiget til, naar vedkommende Part tilbyder at erlægge en endnu mindre Muld, da at gaae ind derpaa? Naar den Næringslov, som vi havde til Behandling her forleden Dag, nemlig Loven om ulovlig Brændevinshandel, sætter et Minimum af 10 Rd., hvortil skal saa en saadan Bestemmelse i Loven, naar en samtidig Lov berettiger Dommeren til at modtage et Tilbud om Erlæggelsen af en Bøde af 5 Rd.? Og hvad skulde afholde vedkommende Part fra at gjøre et saadant Tilbud? Ja, der kan siges: Det kan dog være en ret passende Bøde, og det skulde vel ogsaa kun være i det Tilfælde — skjøndt det staaer der ikke Noget om — at det er en første Gang begaaet ringe Forseelse; men det er overmaade vanskeligt, navnlig ved Næringslovgivningsovertrædelser, at tale om ringere Forseelser; der fremkommer næsten aldrig Overtrædelser, uden at de ere ringe. Jeg har derfor ikke anseet mig berettiget til at sanctionere et saadant Tilbud, der gik under Minimum af Bøden, og jeg kunde maaskee ogsaa have forudsat, at det heller ikke skulde

detsteds; men jeg har Anledning til at antage, at det dog paa sine Steder finder Sted, og naar ikke det Modsatte staaer i Loven, saa er ialfald Afgangen dertil ikke affaaen. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Endringsforslag. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig en Henstilling til det høitærede Udvalg og til den høitærede Justitsminister med Hensyn til de Udtryk i §. 29, 3die Stykke, 1ste Linie: „hvor der ikke er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder af 10 Rd.“ Derfor der var Tale om Sagens Behandling eller om et Stadium af Sagens Behandling før Dommen, saa kunde jeg forstaae, at dette Udtryk bruges: „hvor der ikke er Spørgsmaal om høiere Straf“; men her tales der jo om det Stadium, da Dom er affagt, ellers kunde der jo ikke være Tale om Appel, og det forekommer mig derfor, at det vilde være rettere ligefrem at sige: hvor Dommen ikke lyder paa høiere Bøde.

Formanden: Da der ikke er Udsigt til at tilendebringe denne Sag i dette Møde, vil jeg ansee det for rettest her at afbryde Forhandlingerne.

Jeg skal meddele, at jeg fra Formanden i det andet Thing har modtaget „Forslag til Lov om Afløsning af Dvægtende og Smaarebbsel i de i Kongeriget indlemmede forhen flæsvigske Sogne“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, med Anmodning om at forelægge det her. Forelæggelsen skeer herved, Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte.

Jeg skal herefter opgive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive holdt imorgen, Onsdag, Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om Politiet og om Behandlingen af offentlige Politisager udenfor Kjøbenhavn.

2) Anden Behandling af: Forslag til Lov angaaende Udgivelsen af en Lovtidende.

Mødet hævet Kl. 4½.